

Sandefjord, 18. januar 2010: Vedtak i sak 165-2010.

Klager: NN

Innklaget: KrediNor, Postboks 782 Sentrum, 0106 Oslo

Saken gjelder: Om det er i strid med god inkassoskikk å fortsatt sende kravbrev til skyldner når innklagede er kjent med at hjelpeverge er oppnevnt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder et fakturakrav på kr 392,50, for etterbestilling av systemnøkkel fra XX. Grunnet manglende betaling ble kravet inkassovarslet og siden sendt til inkasso. Innklagede fremsendte betalingsoppfordring, tillagt salær med kr 395. Tungt salær er siden lagt til kravet. Hovedkrav og lett salær er betalt, restkravet består av differansen mellom tungt og lett salær.

2. Saksforholdet

Faktura for to nøkler ble sendt skyldner 28.07.09 med forfall 07.08.09. Grunnet manglende betaling av fakturaen sendte fordringshaver inkassovarsel til skyldner. Da kravet heller ikke var betalt innen utløpet av betalingsfristen i inkassovarslet, ble saken oversendt innklagede for innfordring gjennom inkasso. Betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær etter lett sats, ble sendt 04.11.09.

I brev av 25.11.09 orienterte klager ved advokat YY om at han var oppnevnt som hjelpeverge for skyldner. Det het blant annet i brevet "Som hjelpeverge tar jeg sikte på å få avklart og om mulig ordne opp i de forpliktelser som foreligger, så snart jeg får hånd om inntektene hennes, antakelig fra midten av desember. I det det også er andre kreditorer, ber jeg om tålmodighet slik at kreditorene kan sikres likebehandling så langt det er mulig, og at videre inndrivingsskritt ikke iverksettes uten forhåndsvarsel". Vedlagt brevet lå "BESKIKKELSE (HJELPEVERGEOPPNEVNELSE) datert 30.10.09 fra ZZ Overformynderi.

Kravet i betalingsoppfordringen ble betalt fra skyldners konto i april 2010 og girobrev med krav om restbetaling ble 23.04.10 sendt til skyldner. Senere ble skyldner varslet om at rettslig pågang ble vurdert, og i girobrev 21.06.10 ble skyldner tilbudt redusert oppgjør.

Advokat YY tilskrev innklagede 01.07.10 og opplyste blant annet at kravet var betalt 21.04.10, men at innklagede fortsatte å sende krav direkte til skyldner om angivelig restkrav, uten å opplyse om hva restkravet gjaldt og uten å varsle ham.

Brevet ble besvart av innklagede dagen etter. Det ble her vist til at advokat YY i sitt brev i november 2009 tok sikte på å få betalt dette kravet medio desember samme år. Det ble videre opplyst at innklagede hadde forsøkt å nå advokaten uten å lykkes. Det fulgte av brevet at kravet på inkassoomkostningene ble opprettholdt under henvisning til at betalingen ble utført fire måneder etter det som var opplyst i brevet. Avslutningsvis ble det opplyst at adressen på saken var endret slik at fremtidlige henvendelser ville bli sendt til advokaten.

I girobrev 18.08.10 ble skyldner v/advokat YY varslet om at restkravet ville bli overført til langtidsinkasso.

Advokat YY fremsatte 23.08.10 skriftlig klage til Inkassoklagenemnda. Det ble vist til at innklagede ikke hadde kommet med tilbakemelding på hans brev 25.11.09, at innklagede fortsatte å sende brev til skyldner til tross for at de var varslet om at han var oppnevnt som hjelpeverge, samt at innklagede unnlot å besvare spørsmål i hans brev 01.07.10. Det ble senere vist til at innklagede fortsatte innkrevingen til tross for at saken fortsatt lå til behandling i Inkassoklagenemnda.

I innklagedes tilsvaer til Inkassoklagenemnda ble kravet på inkassokostnader opprettholdt. Det ble vist til at salærberegningen har vært overensstemmende med inkassolovens regler og at det forhold at skyldner har oppnevnte hjelpeverge, ikke endrer dette standpunkt.

I brev 02.12.10 oversendte advokat YY kopi av brev 23.08.10 mottatt av innklagede. Advokat YY mener at å sende ytterligere purrebrev før avgjørelse fra Inkassoklagenemnda foreligger er et ytterligere er brudd på god inkassoskikk.

3. Partene anfører

Klager, representert ved advokat YY, anfører at innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk slik at restkravet derfor må bortfalle. Det vises til at han ikke fikk noen tilbakemelding på sitt brev 25.11.09. Innklagede skal ha fortsatt med å sende krav til skyldner til tross for at de var orientert om at han var oppnevnt som hjelpeverge. Innklagede skal også ha unnlatt å besvare spørsmålene i hans brev 01.07.10. Det anføres endelig at det må stride mot god inkassoskikk å sende purringer før avgjørelse fra Inkassoklagenemnda foreligger.

Innklagede anfører at salærberegningen er overensstemmende med inkassolovens regler. Brevet fra advokat YY 25.11.09 i seg selv tilsa ikke noe svar, men saken ble satt i stopp i påvente av utspill fra advokaten. Tidligere adresse til skyldner ble opprettholdt med bakgrunn i manglende svar fra advokaten, hvoretter oppgjør fant sted. Det anføres at hjelpevergeoppnevning ikke tilsier at klienten er fratatt handlefrihet. Advokatens brev 01.07.10 ble besvart dagen etter. På bakgrunn av anmodning fra advokat YY ble senere korrespondanse ført direkte med ham.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 20. desember 2010 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Etter inkassoloven § 17 første ledd plikter skyldner å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 fjerde ledd kan inkassokostnadene likevel ikke kreves dekket dersom fordringshaver eller inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk, jf § 8.

Inkassoloven § 8 første ledd bestemmer at inkassovirksomhet skal utøves i samsvar med god inkassoskikk. I § 8 andre ledd heter det at:

”Det er i strid med god inkassoskikk å bruke inkassometoder som utsetter noen for urimelig påtrykk, skade eller ulempe.”

Inkassoklagenemnda skal ta stilling til om det var i strid med god inkassoskikk å fortsette å sende kravbrev til skyldner når innklagede var orientert om at det var oppnevnt hjelpeverge for skyldner.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at kravet mot skyldner er reelt og uomtvistet. Kravet var ikke betalt ved forfall, og ble derfor inkassovarslet og siden sendt til inkasso. Betalingsoppfordring ble sendt 04.11.09. Alle krav er sendt til skyldners oppgitte adresse, og regnes da som betryggende avsendt. Erstatningsplikten for fordringshavers utenrettslige inkassoomkostninger er oppstått som følge av manglende betaling av forfalt krav.

I brev av 25.11.09 orienterte advokat YY innklagede om at han var oppnevnt som hjelpeverge for skyldner. Med brevet fulgte beskikkelse, utstedt av ZZ Overformynderi 30.10.09. Det fremgår av beskikkelsen at hjelpevergens mandat er å ivareta klagers rettigheter i sin alminnelighet.

I følge vergemålsloven er en hjelpeverge en person som blir rettslig stedfortreder og økonomisk forvalter for en annen person. Det følger videre av loven at hjelpeverge kan oppnevnes i de tilfeller der en myndig person ikke kan ivareta sine anliggender.

Inkassoklagenemnda har i tidligere avgjørelser uttalt at det er kritikkverdig av fordringshavere og inkassatorer å ignorere informasjon om at skyldner er bistått av advokat, og at dette etter omstendighetene kan føre til at skyldner utsettes for urimelig påtrykk eller ulempe i strid med god inkassoskikk, jf inkassoloven § 8.

I denne saken ble innklagede først kjent med oppnevnelsen etter at kravet var forfalt, og etter at inkassoomkostningene var påløpt. Innklagede hadde derfor ikke foranledning til å stoppe saken tidligere. Med bakgrunn i hjelpevergens brev ble saken stoppet i påvente av et utspill fra hjelpevergen. Da innklagede verken mottok innbetaling, redegjørelse for videre saksgang eller fikk kontakt med hjelpevergen, ble kravbrev sendt direkte til skyldner 06.04.10. Kravet i henhold til betalingsoppfordringen av 04.11.09 ble da betalt.

Innklagede har etter nemndas oppfatning utvist stor velvilje ved å stoppe saken i ytterligere fire måneder etter at innbetaling var forespeilet, og på tross av at de ikke hadde mottatt ny informasjon eller utspill fra hjelpevergen, slik de var forespeilet. Det foreligger et uomtvistet pengekrav, og en inkassators oppgave er å sikre den aktuelle fordringshaver betaling. Å stanse pågang vil kunne medføre at fordringshaverens dekningsmulighet blir forringet, og å igangsette pågangen igjen kan derfor etter nemndas mening ikke være i strid med god inkassoskikk.

En hjelpeverges oppgaver vil som hovedregel være knyttet til økonomiske forhold, og vedkommende vil også være rettslig stedfortreder. I nærværende sak skulle hjelpevergen ivareta skyldners ”interesser i sin alminnelighet”. Nemnda mener derfor at innklagede, etter at delvis innbetaling var mottatt 21.04.10, burde kontaktet hjelpevergen for innkreving av restbeløpet. Å fremsende krav direkte til skyldner på dette tidspunkt utsatte etter nemndas vurdering skyldner for et urimelig press i strid med inkassoloven § 8.

Da klager har nådd fram på annet grunnlag, har Inkassoklagenemnda ikke funnet grunn til å gå inn på om innklagede har brutt god inkassoskikk ved å sende nytt kravbrev mens saken er til behandling i Inkassoklagenemnda.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis medhold. Det skal ikke betales inkassosalær i saken.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda